

ENERGETICKÁ
POLITIKA EU

ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ

EVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTI

PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

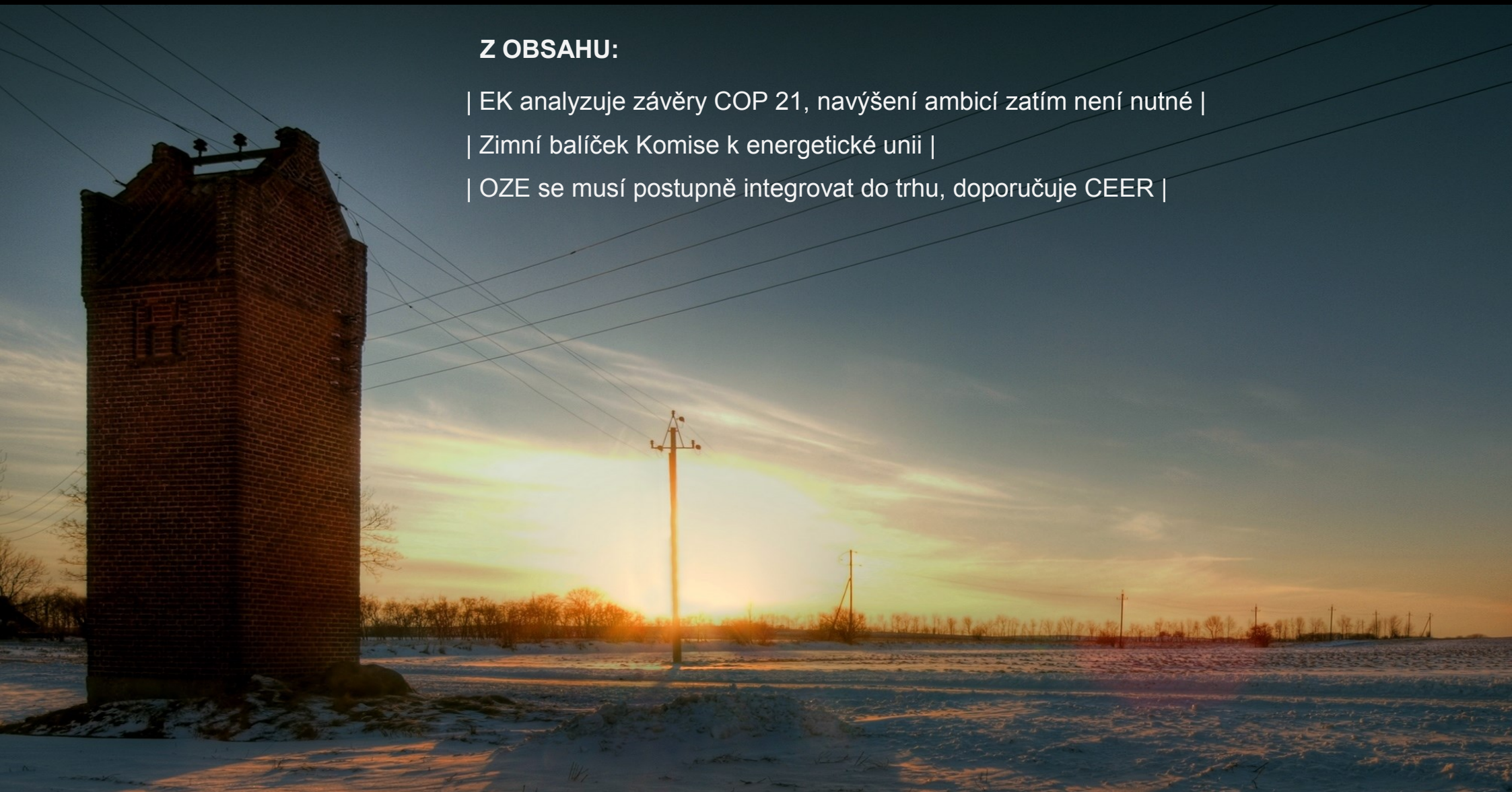
O ČEM SE MLUVÍ

FAQ

KALENDÁŘ
UDÁLOSTÍ

Z OBSAHU:

- | EK analyzuje závěry COP 21, navýšení ambicí zatím není nutné |
- | Zimní balíček Komise k energetické unii |
- | OZE se musí postupně integrovat do trhu, doporučuje CEER |

ENERGETICKÁ
POLITIKA EU

ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ

EVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTI

PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

O ČEM SE MLUVÍ

FAQ

KALENDRÁŘ
UDÁLOSTÍ

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

Evropská komise aktuálně připravuje analýzu vlivu závazků z pařížské dohody dosažené na COP 21 na Evropskou unii, o jejímž obsahu hodlá informovat ministry životního prostředí na Radě ministrů dne 4. března. Nicméně, Komise zatím nepočítá s tím, že by emisní cíl navyšovala, protože cíle do roku 2020 a 2030 podle ní již ambiciózní jsou. Naopak počítá s ambicióznějšími návrhy pro rozvoj obnovitelných zdrojů, inteligentních technologií a energetické účinnosti. Úspěchem současné reformy EU ETS bude, pokud systém bude vysílat dostatečný cenový signál pro investice do nízkouhlíkových technologií a vyřeší současný přebytek povolenek na trhu. Z našeho pohledu je zásadní, aby Komise brala v potaz přesahy ostatních politik na vliv evropského systému pro obchodování s emisními povolenkami a aby se omezil negativní dopad z navrácení povolenek z 3. obchodovacího období.

Jedním z efektivních nástrojů, jak dosáhnout do roku 2030 cíle snížení emisí o 40 %, by bylo zvýšení ročního lineárního redukčního faktoru z 1,74 % na 2,2 %. Při veřejném slyšení v Evropském parlamentu toto nastavení podpořil elektroenergetický průmysl a Světový fond na ochranu přírody dokonce navrhoval 2,6 - 2,8 %. Zdá se, že Evropský parlament zvýšení podpoří, na detaily je ale ještě brzy. V Evropském parlamentu pozice k EU ETS nebyla nikdy tak silná jako nyní, Parlament se chce vyhnout špatné zkušenosti z přijímání revize rezervy tržní stability (MSR). Není vůle začínat nové spory, což je patrné i z konstruktivních jednání se stínovými zpravodaji. Parlament chce vycházet z návrhu Komise, nicméně pro úspěšnou reformu bude důležité, zda směrnice navrhne řešení, které bude reagovat na nové skutečnosti, např. právě při případném navýšení ambicí příští Komise v reakci na COP21.

Další posílení EU ETS lze očekávat pak až při revizi MSR, která vzejde případně z výsledků přezkumu, který provede Komise do tří let od počátku uplatňování rezervy a poté v pětiletých intervalech. Bližší informace o veřejném slyšení, o přípravě analýzy COP21 a integraci obnovitelných zdrojů do trhu naleznete na následujících stránkách.

Příjemné čtení přeje,
Zuzana Krejčířiková

ČEZ, a. s. Public Affairs,
Duhová 2/1444, Praha, 140 53, publicaffairs@cez.cz

Ivo Hlaváč, ředitel divize vnější vztahy a regulace |
Zuzana Krejčířiková, ředitelka útvaru Public Affairs |
Eva Boudová | Jiří Horák | Michal Jedlička | Tomáš Pírk |
Jan Prášil | Kateřina Smrčková | Veronika Vohlídková |

Bulletin je šířen pouze v elektronické podobě a bezplatně |
Texty a informace obsažené v tomto bulletinu jsou považovány za zdroj informací v rámci Skupiny ČEZ a širší veřejnosti. Rozmnožování těchto informací a textů je povoleno za podmínky, že je uveden jejich zdroj. Informace a texty vychází z údajů dostupných v době vydání tohoto bulletinu. Evropská agenda neručí za správnost a úplnost informací. |
Obrázky použité v tomto bulletinu pochází z audiovizuální knihovny Evropské komise a z Freeimages.com.

ENERGETICKÁ
POLITIKA EU

ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ

EVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTI

PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

O ČEM SE MLUVÍ

FAQ

KALENDÁŘ
UDÁLOSTÍ

Podle Komise není
Nord Stream 2
v souladu s cíli
energetické unie

Nejkontroverznější
bude alokace volných
povolenek

EK analyzuje závěry
COP 21:
navýšení ambicí zatím
není nutné

PODLE EVROPSKÉ KOMISE NENÍ NORD STREAM 2 V SOULADU S CÍLI ENERGETICKÉ UNIE

Druhý plynovod z Ruska do Německa, připravovaný konsorciem společností Gazprom, E.ON, BASF, Wintershall, Shell, OMV a Engie, přináší kromě plynu také neklid do Visegrádské čtyřky i do jejího vztahu s Ukrajinou.

Analytici Carnegie Europe a Centra pro evropskou politiku se v souvislosti s letošním 25. výročím Visegrádské čtyřky pozastavují nad její pozicí k Ukrajině. Nord Stream 2 bude v tomto ohledu další výzvou. Ačkoliv Německo Polsku tvrdí, že výstavba je podmíněna zachováním tranzitních dodávek přes Ukrajinu i po roce 2019, podle Gazpromu je možné, že se zprovozněním Nord Streamu 2 dopravu plynu přes Ukrajinu ukončí. Visegrádská čtyřka se postupně vyslovila, že tuto cestu je třeba zachovat a při prosincové Evropské radě získala podporu jejího předsedy Donalda Tuska.

Podle komisaře Ariase Cañeteho Evropská komise stále posuzuje svou „právní pozici“ a projekt je „vysoce politickou otázkou“. Posoudit se přitom musí, zda je plynovod v souladu s pravidly vnitřního trhu, tj. třetího liberalizačního balíčku. Pokud ano, všichni dodavatelé zemního plynu by k němu měli mít přístup a konsorcium jej nemůže spravovat, protože je zároveň dodavatelem komodity. Problémem však je, že se jedná o projekt pod mořem a je tak sice v ekonomické zóně Finska, Švédska a Dánska a pobřežních vodách EU, nicméně není možné jej posuzovat jako např. South Stream, protože na souši se jedná pouze o krátký úsek v Německu, který navazuje na stávající distribuční soustavu.

Generální ředitelství Komise pro energetiku již vydalo stanovisko, ve kterém připouští, že schválení projektu bude záviset na politickém rozhodnutí. Místopředseda Evropské komise pro energetickou unii Šefčovič přitom již konstatoval, že projekt není ve shodě s obecnými cíli energetické unie, kterými jsou diverzifikace tras a zdrojů. Politické řešení k této diskusi podle něj musí mít komplexní povahu, musí prosazovat energetickou bezpečnost všech členských států EU a být férové k Ukrajině.

Polská premiérka Beata Szydlo upozorňuje, že projekt jde proti smyslu sankcí proti Rusku. Zároveň doufá, že zkomplikovat projekt by mohl průběh posuzování vlivů záměru na životní prostředí (EIA), který u prvního plynovodu Nord Streamu trval tři roky. Konsorcium přitom spoléhá na argument, že EIA není zapotřebí, protože se nejedná o nový projekt, ale o pouhé rozšíření. Na straně Polska stojí baltské státy, Rumunsko a zatím Visegrádská čtyřka, pro kterou případná nejednota bude problémem pro tvorbu dalších koalic. Podporu projektu vyjádřila kromě Německa i Francie a Nizozemsko, přiklání se Finsko a zřejmě i Dánsko.

Role Německa přitom bude klíčová a kancléřka Angela Merkelová si nemůže dovolit, aby téma plynu na jedné straně a spojenectví s Ukrajinou, resp. s Ruskem, na straně druhé ovlivnilo kampaň před spolkovými volbami v roce 2017. Německá Nadace pro vědu a politiku již koncem minulého roku otevřela diskusi nad [pozičním dokumentem](#) tzv. Sobotního klubu, který požaduje konstruktivní změnu myšlení pro kontinuitu v energeticko-politických vztazích s Ruskem a pragmatické chápání energetických projektů jako čistě obchodních.

Podle Komise není Nord Stream 2 v souladu s cíli energetické unie

Nejkontroverznější bude alokace volných povolenek

EK analyzuje závěry COP 21: navýšení ambicí zatím není nutné

NEJKONTROVERZNĚJŠÍ BUDE ALOKACE VOLNÝCH POVOLENEK

Dne 18. února proběhlo ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin Evropského parlamentu veřejné slyšení k revizi evropského systému pro obchodování s emisními povolenkami (EU ETS). Po prezentaci komisaře Ariase Cañeteho následovala debata s europoslanci a se zástupci evropského průmyslu, neziskových orgaizací a akademické sféry.

Podle komisaře odráží nízká cena povolenky hospodářskou krizi a EU je na dobré cestě, když přijala opatření jako backloading a rezervu tržní stability (MSR), která mají systém učinit robustnějším. V návaznosti na závěry COP21 očekává komisař Arias Cañete zvýšenou poptávku po nízkouhlíkových technologiích, což je příležitost pro evropské firmy. Návrh revize EU ETS považuje za vyvážený a Komise je otevřena debatě o možných úpravách, včetně tzv. *stupňovitého přístupu* k přidělování volných povolenek. Takové řešení by umožnilo diferenciaci mezi sektory

s ohledem na riziko úniku uhlíku. V této souvislosti je však podle komisaře klíčovou otázkou, na základě jakých kritérií nastavit hranice mezi sektory.

Hlavním tématem následné diskuse byl především *únik uhlíku*, konkrétně stupňovitý přístup k přidělování volných povolenek, pravděpodobnost uplatnění korekčního faktoru napříč sektory (CSCF) ve 4. období a nastavení ukazatelů.

Za evropskou energetiku v diskusi vystoupil Giuseppe Montesano z Eurelectric. Potvrdil,

že energetický sektor považuje EU ETS za nejefektivnější způsob přístupu k dekarbonizaci. A to mimo jiné proto, že je založen na tržním základě a je technologicky neutrální. Je třeba, aby byl robustní a vysílal silný cenový signál. Montesano podpořil vymezení podílu aukcionovaných a uvolňovaných povolenek a pokračování opatření proti ohrožení únikem uhlíku. Případné navýšení cíle by podle jeho slov mohlo pomoci řešit nadbytek povolenek, ale je třeba brát v úvahu i sektory z oblastí mimo EU ETS. Rovněž uvedl, že elektřina může hrát velkou roli při dekarbonizaci těchto sektorů. Podle zástupců akademické sféry je doložen pozitivní dopad EU ETS na snížení emisí a rozvoj technologií, ale není mnoho dat o dopadech na sektory. Z toho důvodu nejsou známy zásadní dopady na průmyslové sektory a zaměstnanost. Za hlavní a zároveň nejkontroverznější považují alokaci volných povolenek. Sektorům se musí dát jistota a flexibilita, je třeba zajistit, aby bylo možné reagovat na měnící se podmínky. Ve 3. období byla totiž největším problémem nutnost aplikace korekčního faktoru napříč sektory. Nyní se zdá, že by CSCF pro nejučinnější subjekty nemusel být vůbec využit, a to je možné považovat za pozitivní skutečnost.

Podle Komise není Nord Stream 2 v souladu s cíli energetické unie

Nejkontroverznější bude alokace volných povolenek

EK analyzuje závěry COP 21: navýšení ambicí zatím není nutné

EK ANALYZUJE ZÁVĚRY COP 21, NAVÝŠENÍ AMBICÍ ZATÍM NENÍ NUTNÉ

Evropská unie nepotřebuje v reakci na závěry pařížské konference o klimatu (COP21) měnit cíl snižování emisí CO₂ do 2030 o nejméně 40 procent proti 1990. Vyplyvá to z připravované analýzy Evropské komise hodnotící výsledky COP 21.

Na konferenci se podařilo uzavřít právně závaznou dohodu, která má zastavit růst teploty do konce století pod 2°C vzhledem k předindustriální úrovni s výhledem na případné dosažení omezení tohoto nárůstu na 1,5°C nad předindustriální úroveň.

Z uniklého textu připravovaného dokumentu, který se však ještě může změnit a o němž budou 4. března jednat jak ministři životního prostředí, tak na summitu 17-18. března i lídři EU, vyplývá, že EU nemusí emisní cíl pro 2030 měnit. Ten už byl totiž navržen tak, aby cíli 2°C odpovídal. Evropská komise ale hovoří i o studii k tomu, co by bylo třeba

udělat pro dosažení cíle 1,5 stupně. Výsledky studie by měly být k dispozici v roce 2019.

Do roku 2020 by pak EU měla zvážit, zda cíl pro snížení emisí CO₂ do roku 2030 upraví a případně jakým způsobem. Podnětem k tomu bude i hodnocení závazků z COP21, o němž se bude na globální úrovni jednat v roce 2018. „Není žádný důvod, aby EU aktualizovala svůj hlavní cíl pro 2030 jako výsledek tohoto procesu v 2020, avšak tento časový rámec představuje pro EU příležitost tak

učinit,“ uvádí text. Navíc na počátku 2019 by měla být finalizována práce na klimatické strategii EU s výhledem na půlku tohoto století.

V pracovní verzi textu analýzy Evropské komise se rovněž píše, že pokud se naplní závazky přislíbené na COP21, pak by se rizika tzv. *úniku uhlíku* snížila. Podle EK ale teď není nutné stávající opatření, která EU má pro ochranu sektorů před *únikem uhlíku*, měnit.

[ENERGETICKÁ
POLITIKA EU](#)[ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ](#)[EVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTI](#)[PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU](#)[O ČEM SE MLUVÍ](#)[FAQ](#)[KALENÁŘ
UDÁLOSTÍ](#)[OZE se musí postupně
integrovat do trhu,
doporučuje CEER](#)[Financování atomových
zátěží dostává
jasnější obrysy](#)[Klíčová role norského
plynu pro energetický
mix EU](#)

OZE SE MUSÍ POSTUPNĚ INTEGROVAT DO TRHU, DOPORUČUJE CEER

Rada evropských energetických regulátorů (CEER) neustále sleduje vývoj v oblasti podpůrných schémat pro obnovitelné zdroje energie (OZE) v celé EU a publikuje jednou za dva roky zprávu o stavu podpůrných schémat v oblasti obnovitelných zdrojů energie v EU.

Koncem ledna CEER zveřejnil [novou zprávu o klíčových prvcích podpory pro OZE](#), která poskytuje cenný vhled do národních řešení. CEER se zároveň zúčastnil i veřejné konzultace Komise k revizi směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (RED II). Názory CEER se v obou dokumentech prolínají. Ve zprávě poskytuje detailní analýzu podpůrných schémat pro OZE napříč Evropskou unií a taktéž doporučení, jak postupně upravit národní podpůrná schémata tak, aby byla zároveň zajištěna větší nákladová efektivita a hlubší integrace do trhu. Přínosné jsou také uvedené případové studie z jednotlivých členských států. CEER konsta-

tuje, že podpora hrála a hraje důležitou roli při rozšiřování OZE a ve střednědobém horizontu bude i nadále důležitou součástí trhu s elektřinou. CEER se nicméně domnívá, že k postupnému ukončování podpory OZE by mohlo pomoci zejména efektivní využití EU ETS, přičemž vytvoření robustního systému EU ETS a správné nastavení ceny uhlíku považuje za klíčové.

FINANCOVÁNÍ ATOMOVÝCH ZÁTĚŽÍ DOSTÁVÁ JASNĚJŠÍ OBRYSY

Nejdříve koncern E.ON oznámil rozdělení společnosti, nedlouho poté také RWE ohlásila zásadní organizační změny v reakci na stále se zhoršující situaci v energetickém sektoru. Spolková vláda byla těmito počiny zneklidněna a z obavy ze snížení odpovědnosti společností a jejich neschopnosti ručit za náklady na útlum jaderné energetiky se rozhodla přijmout příslušná opatření.

Na konci loňského roku vláda apelovala na nutnost přijetí zákona o jaderné odpovědnosti energetických koncernů, který zabraňuje úni-

ku z povinnosti převzetí závazků, neboť rozdělení E.ON nabylo účinnosti k 1. lednu 2016. Přesto byl tento bod jednání Hospodářského výboru Spolkového sněmu krátce před zasedáním z agendy vyjmut a odložen na rok 2016. [Ministr hospodářství Sigmar Gabriel \(SPD\)](#) uvedl, že i přes zpoždění zákona nehrozí daňovým poplatníkům žádná rizika. Odborníci ale vyjádřili pochybnosti a předpokládají, že vyvstanou další právní překážky a [miliardová nebezpečí](#) právě pro poplatníky daní. Energetické koncerny provozující jaderné elektrárny sice úspěšně prošly jadernými stress testy a bylo stanoveno, že stávající finanční rezervy ve výši 38 miliard euro jsou dostačující. Přesto již v říjnu 2015 z pověření federální vlády vznikla expertní komise, která měla při zohlednění výsledků jaderných zkušek přezkoumat financování nákladů spojených s útlumem jaderné energetiky a s ukládáním jaderného odpadu a předložit vládě doporučení ohledně zajištění financování celkových nákladů, tedy aby byla k dispozici odpovídající výše finančních prostředků. Komise na počátku února sdělila, že [se rýsuje dosažení dohody](#). Nejpravděpodobnější variantou je vytvoření fondu, do kterého by byla převedena část vytvořených rezerv.

ENERGETICKÁ
POLITIKA EU

ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ

EVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTI

PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

O ČEM SE MLUVÍ

FAQ

KALENDÁŘ
UDÁLOSTÍ

OZE se musí postupně integrovat do trhu, doporučuje CEER

Financování atomových zátěží dostává jasnější obrysy

Klíčová role norského plynu pro energetický mix EU

Objem by měl vystačit na prozatímní a snad i konečné skladování jaderného odpadu. Za náklady na demontáž a likvidaci reaktorů by ručily koncerny. Otevřenou otázkou zůstává, jak vysokou částkou by měly společnosti do fondu přispět a zda bude suma „zastropována“. Jaderný průmysl požaduje nastavení časového a finančního limitu jako ochranu před nepředvídatelnými dodatečnými náklady spojenými zvláště s mnohaletým hledáním konečného úložiště. Mnoho členů komise ovšem nechce společnosti zcela zprostit zodpovědnosti. Přesné výsledky jednání by měla komise prezentovat vládě v příštích týdnech.

KLÍČOVÁ ROLE NORSKÉHO PLYNU PRO ENERGETICKÝ MIX EU

Norská produkce plynu bude i v příštích letech stabilní. Evropský komisař pro energetiku a klima Arias Cañete v souvislosti se snižováním domácí produkce očekává zvýšení objemu dovozu plynu do EU.

V Bruselu se 5. února 2016 uskutečnila již

třetí konference Evropské unie a Norska ohledně energetické politiky. Hlavní pozornost se soustředila na vzájemnou dlouhodobou spolupráci v oblasti energetiky a zejména na klíčovou roli norského plynu pro energetický mix Evropské unie.

Norsko od počátku sedmdesátých let až dosud vytěžilo zhruba jednu třetinu svých odhadovaných rezerv plynu. Co se týká dalšího využití, experti předpokládají vytěžení další třetiny v průběhu příštích dvaceti let. Poslední třetina by tak zůstala k dispozici až po roce 2035. Téměř veškerá produkce norského plynu je určena na export. Norsko je třetí největší světový vývozce plynu. Většina jeho exportu směřuje prostřednictvím plynovodu do Evropské unie. V roce 2015 dosáhl tento vývoz rekordní úrovně s celkovým objemem 115 miliard metrů krychlových. To představuje téměř čtvrtinu spotřeby Evropské unie.

Norský ministr pro energetiku Tord Lien na konferenci v Bruselu potvrdil, že produkce plynu bude do budoucna stabilní a nepředpokládá výrazné navýšování objemu vývozu. Značná část zásob norského plynu se nachází v Barentsově moři a rozhodnutí o případném navýšení těžby bude záviset do značné

míry na investorech, jejichž rozhodnutí budou ovlivněna zejména kritériem výnosnosti s ohledem na perspektivu vývozu plynu do Evropské unie. V této souvislosti ministr Tord Lien zdůraznil, že pro zajištění rozšiřování systému plynovodu norská strana potřebuje jasné signály a záruky, že norský plyn má svoje pevné místo v energetickém mixu EU. Nejistota samozřejmě snižuje ochotu investorů.

Komisař Arias Cañete potvrdil jedinečnost vzájemné spolupráce pro Evropskou unii. Ocenil zejména význam Norska jako dlouhodobého a spolehlivého energetického partnera. Podle jeho slov bude Evropská unie v nadcházejících letech v souvislosti se snižováním domácí produkce potřebovat zvýšit objem dovozu plynu. Zároveň uvedl, že poptávka Evropské unie zůstane i v příštích letech stabilní, a to konkrétně mezi 380 – 450 miliardami krychlových metrů ročně. Zároveň upozornil, že v energetické politice EU hraje významnou roli snaha o úspory energie a zvyšování energetické účinnosti. Pokud v této souvislosti dojde k předpokládanému navýšení úspor energie, mohla by do budoucna poptávka plynu poklesnout až o čtvrtinu.

[ENERGETICKÁ
POLITIKA EU](#)[ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ](#)[EVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTI](#)[PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU](#)[O ČEM SE MLUVÍ](#)[FAQ](#)[KALENDÁŘ
UDÁLOSTÍ](#)[Mořské větrné parky
zažily loni rekordní rok](#)[Podpora rozvoje
elektromobility](#)

MOŘSKÉ VĚTRNÉ PARKY ZAŽILY LONI REKORDNÍ ROK

Expanze mořských větrných elektráren v Evropě pokračuje, vyplývá ze **zprávy Evropské asociace pro větrnou energii (EWEA)**. Během roku 2015 se investice na financování *offshore* parků a jejich připojení k síti téměř zdvojnásobily a dosáhly rekordních 13,3 miliardy eur.

Přibližně dvojnásobně se v evropských vodách zvýšila i kapacita větrných elektráren připojených do sítě, když přibylo 3 019 MW. Celková kapacita tak na konci roku 2015 činila 11 027 MW. Navíc v deseti dalších projektech představujících instalovanou kapacitu 3 034 MW padlo loni finální rozhodnutí o zahájení jejich realizace. V Evropské unii je nyní v 11 členských zemích v 84 větrných parcích hotovo či rozestavěno na moři přes 3 000 větrných zařízení. To podle EWEA odpovídá kapacitě 11 jaderných reaktorů, přičemž současná zařízení jsou schopna produkovat za normálních větrných podmínek 40,6 TWh elektřiny.

Nejvíce instalované kapacity bylo loni připojeno do sítě v Německu (2 282 MW), Velké Británii (556 MW) a Nizozemsku (180 MW). V trojici těchto zemí pokračují práce na dalších šesti projektech (s kapacitou 1,9 GW).

I přesto ale EWEA očekává, že nových kapacit v letošním roce meziročně přibude méně než v roce 2015. Do roku 2020 však asociace předpokládá, že jejich celková instalovaná kapacita přesáhne 20 GW.

ENERGETICKÁ
POLITIKA EU

ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ

EVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTI

PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

O ČEM SE MLUVÍ

FAQ

KALENÁŘ
UDÁLOSTÍ

Mořské větrné parky
zažily loni rekordní rok

Podpora rozvoje
elektromobility

PODPORA ROZVOJE ELEKTROMOBILITY

Již několikrát jsme Vás informovali o vývoji elektromobility v Německu, které si stanovilo velice ambiciózní cíl: dosažení 1 milionu elektricky poháněných vozidel do roku 2020. Rozvoj však jde kupředu jen pozvolna, poptávka stagnuje, a proto se debaty v poslední době soustředí převážně na možné způsoby podpory prodeje.

Spolková vláda stále věří přijatému cíli mít na německých silnicích v roce 2020 jeden milion elektromobilů, ačkoli v současnosti jich je v provozu pouhých 30 000. Ve vládních kruzích panuje shoda, že elektromobilita je jedním ze základních elementů Energiewende. Předmětem diskusí je jakou formu by měla mít podpora elektromobility, aby dosáhla předpokládaného rozmachu elektromobilů. Federální vláda spolu s automobilovým průmyslem má v plánu vytvořit do konce března společný rámec na podporu elektromobility a hledá nové finanční zdroje. V rámci tohoto

úsilí nejprve ministryně životního prostředí Barbara Hendricks navrhla zavedení prémie na nákup vozidel ve výši 5 000 eur za kus. Ministr hospodářství Sigmar Gabriel se zásahem do státní pokladny překvapivě souhlasil. Nadto dokonce žádal o zavedení celého balíčku opatření, který by měl zahrnovat program na zadávání veřejných zakázek, kvóty pro počet vozidel nebo rozvoj robustní infrastruktury nabíjecích stanic. Kritici však u těchto opatření zpochybňují jejich potenciál přinést potřebný impuls. Nesouhlas zazněl také od ministra financí Wolfganga Schäuble a strany CDU, vzhledem k ziskům automobilů z posledních let, zatížení daňových poplatníků drahými dotacemi, které nejsou součástí koaliční smlouvy, nepovažují tento druh subvencí za vhodný instrument. Také vědci Claudia Kemfert a Ferdinand Dudenhöffer upozornili, že přímé dotace pro elektromobily mohou být úspěšné pouze v případě, bude-li vytvořen promyšlený komplexní plán. K tomu patří integrace energetického a dopravního systému nebo cílená podpora namísto paušální podpory. Zavedení prémie na nákup bez celkového zohlednění udržitelnosti je tak podle nich krátkozraké. Ministryně životního

prostředí Barbara Hendricks při nevoli některých svých kolegů nastínila zavedení trestních poplatků na nákup vozidel poškozujících životní prostředí, tedy benzinových či diesellových aut s vysokou spotřebou, v rozmezí 50–1000 eur. Z vybraných prostředků by bylo možné financovat prémie na nákup elektromobilů. A konečně poslední návrh souvisí se zpochybňovanými rozhlasovými poplatky, v Německu totiž 40 miliónů domácností platí měsíčně za rozhlas 17,5 eur. Pokud by například z této částky bylo převedeno 5 euro na dotování elektromobilů, ročně by se vyčlenilo přibližně 2,4 miliard eur a při rozpočtení tohoto obnosu na cíl do roku 2020 by se mohla rozdělovat prémie necelých 12 000 euro na jeden elektromobil. Jakým směrem se vývoj bude ubírat a zda skutečně vláda dojde v březnu k finálnímu rozhodnutí, budeme i nadále sledovat.

[Více informací](#) »

[Více informací](#) »

[Více informací](#) »

[Více informací](#) »

Žaloba proti stanovisku ACER o zrušení DE/AT zóny byla zveřejněna v úředním věstníku

Širší možnosti pro obchodování s emisními povolenkami v Evropě

ŽALOBA PROTI STANOVISKU ACER O ZRUŠENÍ DE/AT ZÓNY BYLA ZVE- ŘEJNĚNA V ÚŘEDNÍM VĚSTNÍKU

Počátkem února 2016 byla v Úředním věstníku EU zveřejněna dlouho očekávaná žaloba rakouského regulátora E-Control ze dne 23. listopadu 2015 směřující proti stanovisku Agentury pro spolupráci energetických regulátorů (ACER) ze dne 27. září 2015, ve kterém ACER požaduje rozdělení stávající německo-rakouské obchodní zóny (DE/AT zóny). O závěrech obsažených ve stanovisku ACER jsme podrobně informovali v [zářijovém vydání našeho bulletinu z minulého roku](#).

Přestože stanovisko ACER nelze s ohledem na znění nařízení 713/2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních úřadů, považovat za závazný akt, bylo samotné soudní řízení ze strany rakouského regulátora vyvoláno za účelem jeho zrušení a zachování stávající obchodní zóny

mezi Spolkovou republikou Německo a Rakouskou republikou.

Společně se žalobou podali 23. listopadu 2015 E-Control a rakouský provozovatel přenosové soustavy, společnost APG, odvolání proti výše uvedenému stanovisku k odvolacímu orgánu ACER. Obě dvě odvolání však byla dne 17. prosince 2015 [pro nepřipustnost odmítnuta](#).

Žalobce ve své žalobě shrnul základní body argumentace, kterými jsou vedle procesních výtek (nedostatečné odůvodnění stanoviska) především důvody spočívající v chybějícím právním základu pro vydání dotčeného sta-

noviska ACER včetně nedostatečně prokázaných skutkových okolností případu (neexistence strukturálního přetížení na hranici mezi SRN a Rakouskem). Současně žalobce namítá porušení pravidel evropského vnitřního trhu s energií včetně zásahu do základního práva EU spočívajícího ve volném pohybu zboží a služeb z důvodu vytváření umělých překážek obchodu mezi členskými státy.

E-Control v rámci podané žaloby usiloval rovněž o odklad vykonatelnosti napadeného stanoviska ACER v rámci předběžného opatření. [Tomuto záměru však Tribunál nevyhověl](#) z důvodu nepřipustnosti žádosti o vydání předběžného opatření.

Přestože je snaha žalobce o revokaci stanoviska ACER široce podporována ostatními významnými hráči z odvětví energetiky (provozovatelé přenosových soustav, regulační), lze i v případě budoucího rozhodnutí Tribunálu očekávat obdobný výsledek, jaký již nastínil odvolací orgán ACER ve [svých rozhodnutích](#).

ENERGETICKÁ
POLITIKA EUENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚEVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTIPRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

O ČEM SE MLUVÍ

FAQ

KALENÁŘ
UDÁLOSTÍ

Žaloba proti stanovisku ACER o zrušení DE/AT zóny byla zveřejněna v úředním věstníku

Širší možnosti pro obchodování s emisními povolenkami v Evropě

ŠIRŠÍ MOŽNOSTI PRO OBCHODOVÁNÍ S EMISNÍMI POVOLENKAMI V EVROPĚ

Mezinárodní snahy o globální snížení emisí skleníkových plynů dospěly v únoru 2016 k dalšímu významnému kroku, tentokrát v rámci Evropy.

Po přínosech pařížské COP21 z konce minulého roku, o nichž jsme psali v prosincovém vydání našeho Bulletinu, došlo mezi EU a Švýcarskou konfederací k dohodě o propojení trhů s emisními povolenkami, která bude obsažena v připravované mezinárodní smlouvě mezi oběma subjekty.

V současné době fungují obě schémata obchodování s emisními povolenkami zcela samostatně. V rámci evropského schématu (EU ETS) jsou ročně emitovány zhruba 2 miliardy tun CO₂ pocházejících cca z 11 tisíc pozemních zdrojů znečištění. Naopak ve švýcarském schématu je ročně emitováno okolo 5,5

milionů tun CO₂ pocházejících od cca 50 průmyslových znečišťovatelů. Zvláštností švýcarského schématu je skutečnost, že dosud nepočítá s obchodováním s emisními povolenkami vztahujícími se k letecké dopravě na rozdíl od EU ETS, které upravuje jejich obchodování již od roku 2012.

Cílem připravované mezinárodní smlouvy je spojení obou systémů obchodování do společného trhu s povolenkami mezi EU a Švýcarskem. Spojení obou schémat obchodování s emisními povolenkami bylo umožněno rovněž díky **kompatibilitě švýcarského zákona se směrnicí o EU ETS**. Přínosem bude především předpokládané snížení ceny povolenek a zajištění stabilního prostředí pro obchodování, které bude podpořeno existencí většího a likvidnějšího společného trhu. V neposlední řadě přinese navržené spojení obou schémat širší možnosti pro jednotlivé švýcarské společnosti k dosažení jejich národních emisních cílů. Mezinárodní smlouva bude s dopadem pro Švýcarsko rovněž rozšiřovat okruh obchodovaných emisních povolenek o leteckou dopravu, které v rámci švýcarského ETS dosud obchodovány nebyly.

V souladu se zásadami mezinárodního práva nabyde nová mezinárodní dohoda účinnosti až po jejím podpisu a ratifikaci oběma smluvními stranami. Přesný termín tohoto kroku je **však dosud v jednání**.

[ENERGETICKÁ
POLITIKA EU](#)[ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ](#)[EVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTI](#)[PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU](#)[O ČEM SE MLUVÍ](#)[FAQ](#)[KALENDRÁŘ
UDÁLOSTÍ](#)[Zimní balíček Komise
k energetické unii](#)

ZIMNÍ BALÍČEK KOMISE K ENERGETICKÉ UNII

1 6. února zveřejnila Evropská komise balíček nových pravidel a strategie pro energetickou unii, z větší části věnovaný zemnímu plynu: návrh nařízení o bezpečnosti dodávek zemního plynu, návrh rozhodnutí o mezivládních dohodách v energetice, sdělení ke strategii pro zkapalněný zemní plyn (LNG) a plynové zásobníky a sdělení obsahující evropskou strategii pro vytápění a chlazení.

A co Komise očekává od jednotlivých částí balíčku? Od nařízení o bezpečnosti dodávek zemního plynu Komise očekává posílení odolnosti trhu se zemním plynem pro případ, že bude muset čelit přerušení dodávek zemního plynu, a to díky zvýšení transparentnosti, solidarity a změně paradigmatu, tj. přechodem od vnitrostátního k regionálnímu přístupu při přípravě opatření v oblasti bezpečnosti dodávek zemního plynu. Právě tato změna je největším posunem od nařízení o bezpečnosti dodávek zemního plynu z roku 2010 (které bude přijetím nového návrhu zrušeno), kdy by v případě přijetí návrhu Komise byly dle

článku 12 státy sousedící se státem, který se ocitl v „plynové nouzi“, povinny omezit rovněž svoje dodávky plynu, a to zejména pro průmysl. Návrh se však dotýká řady dalších oblastí – úpravy zodpovědnosti za dodávky zemního plynu, nastavení standardů infrastruktury i dodávek, hodnocení rizika, obsahu preventivních akčních plánů a plánů pro případ pohotovosti a samozřejmě nastává i způsoby vyhlášení krize a upravuje adekvátní reakce na regionální a evropské úrovni.

Hlavním přínosem rozhodnutí o mezivládních dohodách v oblasti energetiky by měla opět být vyšší transparentnost mezivládních dohod se třetími zeměmi a jejich plný soulad s *acquis*. Z tohoto důvodu navrhuje Komise zavedení předběžné kontroly slučitelnosti s nutností zohlednit stanovisko Komise před podpisem smluv. Strategie pro zkapalněný zemní plyn a skladování plynu by pak měla upravit přístup k LNG ve všech regionech tak, aby mohl být využíván jako plnohodnotná alternativa ke klasickému plynu, a to zejména za pomoci budování strategické infrastruktury a určení projektů nutných pro ukončení závislosti některých členských států na jediném zdroji energie.

Strategie pro vytápění a chlazení je pro tyto sektory v EU první svého druhu a řeší odstraňování překážek dekarbonizace u budov a v průmyslu. V zásadě je možné ji rozdělit na čtyři části. V té první se zaměřuje na usnadnění renovace budov prostřednictvím sady vyzkoušených opatření sahajících od lepšího rozdělování nákladů mezi uživatele a využití již vyzkoušených návodů na snížení energetické náročnosti až po zvýšení kredibility průkazů energetické náročnosti budov. Druhou oblastí jsou obnovitelné zdroje. Komise vnímá výrazný potenciál pro zvýšení jejich podílu při vytápění a chlazení (dnes 18 %), jako vhodného doplňku již uvedených opatření pro zvýšení energetické účinnosti. Třetí oblastí je energetické využití průmyslových odpadů, pro které již existuje řada dobrých příkladů napříč celou Evropou. Čtvrtou oblastí je pak vyšší zapojení spotřebitelů a průmyslu, ať už díky podpoře kvalifikovanějšího rozhodování spotřebitelů nebo procesním změnám u energeticky náročného průmyslu.

Strategie se určitým způsobem následně promítne do legislativních i nelegislativních činností Komise, z těch legislativních jmenujme zejména připravované revize směrnic o energetické účinnosti a o energetické náročnosti.

ENERGETICKÁ
POLITIKA EUENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚEVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTIPRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

O ČEM SE MLUVÍ

FAQ

KALENDRÁŘ
UDÁLOSTÍ

Vývoj závislosti EU a jednotlivých členských států na dovozu energií

VÝVOJ ZÁVISLOSTI EU A JEDNOTLIVÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ NA DOVOZU ENERGIÍ

Snižování závislosti EU na energiích z třetích zemí je jedním z důležitých úkolů evropské energetické politiky.

Evropský statistický úřad (Eurostat) na začátku února zveřejnil údaje o tom, jak se klíčové ukazatele ohledně dovozu energií ze zahraničí mění v čase.

V dnešním článku si přiblížíme, jak si jednotlivé země a EU jako celek stály jednak v roce 2014 a jednak v dlouhodobějším časovém horizontu.

Co vše data Eurostatu pokrývají a k čemu mohou sloužit?

Každoročně Eurostat produkuje podrobné statistiky o výrobě a spotřebě energií na území Unie pro potřeby orgánů EU a přehled dat o dovozní závislosti je součástí tohoto výstupu. Základem hodnocení je vlastně jednoduché procentuální vyjádření poměru hrubé spotřeby energie na území určitého členského státu a objemu čistého dovozu energií

do příslušné země. Vývojové řady tohoto ukazatele vede Eurostat již od roku 1990, díky čemuž zachycuje celou řadu výkyvů v produkci i spotřebě, způsobených různými faktory včetně ropných a plynových krizí či naopak boomem obnovitelných zdrojů energie. Údaje z této statistiky mimo jiné napomáhají jak Evropské unii, tak jednotlivým státům při formulaci cílů energetické politiky, mezi něž snižování závislosti logicky patří, mj. z důvodu vysoké koncentrace některých energetických zdrojů (zejména ropy) v politicky problematických oblastech.

Ve svém komentáři k datům hodnotí Eurostat meziroční vývoj svého ukazatele závislosti. Celkově je však samozřejmě nutno posuzovat tuto charakteristiku i z hlediska její absolutní výše.

Jaký je dlouhodobý vývoj energetické závislosti Evropské unie jako celku?

Hodnota energetické závislosti EU činila v roce 2014 53,4 % a v průměru neustále mírně stoupá. Nejlepší výsledek EU zaznamenala v roce 1994 (42,8 %), naopak „nejzávislejší“ byla v krizovém roce 2008 (54,5 %). Rozdíl mezi minimem a maximem

tak činí cca 12 %. Je patrné, že postupné vyčerpávání vlastních „klasických“ fosilních zdrojů energií EU částečně pokrývá přírůstkem z obnovitelných zdrojů energie (OZE), ale tento přírůstek postupný úbytek domácích zdrojů nevyrovnává plně. Zejména v posledních letech se již na snižování závislosti nemůže vzhledem ke zpoždění či útlumu výstavby podílet jaderná energie. Její příspěvek k redukci vysoké závislosti by jinak mohl být zásadní. Tento trend může ještě více prohloubit odstavování jaderných zdrojů v Německu.

Jak se vyvíjí závislost na dovozu z pohledu členských států?

Zatímco EU jako celek vykazuje v dlouhodobém horizontu poměrně konstantní mírný nárůst, vývoj v některých členských státech je celkem pochopitelně kolísavější. Zásadní pro hodnocení politického a ekonomického významu ukazatele závislosti podle jednotlivých států by ovšem bylo, pokud by Eurostat doplnil svoje statistiky údaji o teritoriální struktuře zdrojů dovážené energie. Celkově nepřekvapí např. trvale nejstabilnější hodnoty nejmenších států EU jako např.

ENERGETICKÁ
POLITIKA EUENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚEVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTIPRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

O ČEM SE MLUVÍ

FAQ

KALENDRÁŘ
UDÁLOSTÍ

Vývoj závislosti EU a jednotlivých členských států na dovozu energií

extrémně závislého Lucemburska (v posledních letech vždy na úrovni přesahující 95 %). Naopak rekordmanem v obratu celkového trendu je Dánsko, které se z roku 1990 a závislosti na úrovni 47 % dostalo během 15 let na úroveň – 50 % (negativní závislost znamená, že země je čistým exportérem energie). Zajímavější možnosti pro interpretaci poskytují údaje o velkých zemích, například postupný poměrně rychlý nárůst závislosti Velké Británie s rozpětím od – 20,3 % (1999) až po 46,4 % (2013). Tento trend dokládá, jak obtížné je pro Spojené království kompenzovat pokles produkce ropy a plynu ze Severního moře a jak se tedy celkem logicky vláda ostrovní země snaží o posílení soběstačnosti výstavbou elektrárny Hinkley Point C. Ostatní velké státy neprodělávají zatím tak rychlý vývoj. Ve Francii se dovoz postupně mírně snižuje, v Německu se za 25 let přehoupla závislost přes 50 % a blíží se téměř úrovni dvou třetin.

Jaká byla aktuální úroveň energetické závislosti jednotlivých členských států v roce 2014?

Obecně vzato se jednalo o úspěšný rok.

Celkem devět zemí zaznamenalo svůj nejlepší výsledek od začátku měření (Bulharsko, Estonsko, Francie, Itálie, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Portugalsko a Rumunsko). Nejméně importujícími zeměmi v roce 2014 byly Estonsko (8,9 %), Dánsko (12,8 %), Rumunsko (17 %), Polsko (28,6 %), Česká republika (30,4 %), Švédsko (32 %) a Nizozemsko (33,8 %). Tato skupina států je zajímavě různorodá z hlediska zdrojů nízké závislosti – vedle čistě „uhelné“ nezávislosti Polska nalezneme kombinaci jaderné a uhelné domácí energetiky v ČR nebo případ jaderného Švédska. Na opačném konci tabulky se nalézají Belgie (80,1 %), Irsko (85,3 %), Kypr (93,4 %), Lucembursko (96,6 %) a Malta (97,7 %). Z největších ekonomik si nejlépe stojí Velká Británie (45,5 %), dále pak Francie (46,1 %), v Německu již je závislost nad průměrem EU (61,4 %), stejně jako ve Španělsku (72,9 %) a tradičně vysoce závislé Itálii (75,9 %).

Jaký je výsledek České republiky a dalších nových zemí Evropské unie?

Česká republika sice v roce 2014 zaznamenala svůj nejhorší výsledek (30,4 %) v historii

měření (v roce 2013 byla tato hodnota 27,9 %), nicméně naše dovozní závislost zůstává dlouhodobě hluboko pod průměrem EU. Rozdíl cca 15 procentních bodů mezi maximem a minimem znamená v evropském kontextu spíše stabilnější vývoj, přesto by se nemělo přehlížet, že naše závislost na dovozech až na některá výjimečná léta stoupá a Česká republika patří do skupiny nových států, které svůj výsledek zhoršují dlouhodobě. Nové země ze střední a východní Evropy jsou v obou hlavních ukazatelích víceméně rozděleny do dvou skupin. V otázce celkové závislosti jsou na tom aktuálně nejlépe zmíněné Estonsko (8,9 %), Rumunsko (17 %), dále Polsko (28,6 %), ČR (30,4 %), Bulharsko (34,5 %). Na opačném pólu se nalézají Lotyšsko (40,6 %), Chorvatsko (43,8 %), Slovensko (44,6 %), Slovensko (60,9 %), Maďarsko (61,1 %) a vůbec nejhorší současný výsledek zaznamenala Litva (77,9 %). Polsko ještě v roce 1995 vykazovalo zápornou hodnotu závislosti (-1,2 %), přičemž v roce 2011 již pokrývalo třetinu energetické poptávky pomocí dovozů (33,4 %). Dlouhodobě zlepšuje své výsledky rovněž Slovensko, které začínalo s hodnotou 77,9 % v roce 1990, což dokázalo zlepšit na 59,2 % v roce 2013.

ENERGETICKÁ
POLITIKA EU

ENERGETIKA
V EVROPĚ A VE SVĚTĚ

EVROPSKÉ ZPRÁVY
A ZAJÍMAVOSTI

PRÁVNÍ PŘEDPISY
A DOKUMENTY EU

O ČEM SE MLUVÍ

FAQ

KALENDÁŘ
UDÁLOSTÍ

Události z energetiky

1.–3. BŘEZNA 2016

se v Dubaji uskuteční energetický veletrh s názvem Middle East Electricity 2016. Akce, pořádané tamním ministerstvem energetiky, se zúčastní přes 1500 vystavovatelů ze 126 zemí světa. Svoji oficiální prezentaci zde bude mít rovněž Česká republika.

[Více informací >>](#)

2.–3. BŘEZNA 2016

proběhne v Bruselu jedenáctý ročník solárního workshopu. Podtitul akce zní „*Globální solární trhy, trendy a předpovědi*“ a účast na ní přislíbila řada významných osobností fotovoltaického průmyslu.

[Více informací >>](#)

3.–4. BŘEZNA 2016

se v toskánské metropoli uskuteční již třicáté Florentské fórum. Evropští regulátoři, členové vlád či zástupci Evropské komise budou diskutovat o regulaci v sektoru elektrické energie, tentokrát např. o tarifkaci při přeshraničním pohybu elektřiny.

[Více informací >>](#)

8.–9. BŘEZNA 2016

hostí Varšava největší veletrh ve střední a východní Evropě zaměřený na větrnou energetiku s názvem Wind Power Poland 2016. Pořadatelé očekávají na veletrhu a přidružené konferenci okolo 2500 účastníků.

[Více informací >>](#)

8.–10. BŘEZNA 2016

se v Londýně koná největší britský veletrh ekologické výstavby s názvem Ecobuild. Na veletrhu i souvisejících konferencích bude výrazně zastoupena rovněž energetika, zejména v podobě fotovoltaického průmyslu.

[Více informací >>](#)

9.–10. BŘEZNA 2016

proběhne ve Vídni dvanácté rakouské sympóziu o větrné energetice s názvem AWES 2016. Svoje poznatky představí účastníci z několika evropských zemí.

[Více informací >>](#)

